

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519202674
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2519202674.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: F. I., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: matka J. I., nar. XX.X.XXXX, H. a otec: E. I., nar. X.X.XXXX, H., A. U. XX/XX, o návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia a návrhu na odňatie a odovzdanie maloletej, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/176/2019-23 zo dňa 11. novembra 2019, v spojení s dopĺňacím uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/176/2019-46 zo dňa 28. januára 2020, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie **o d m i e t a**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia.
2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 2, Civilného mimosporového poriadku, § 325, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, § 334 Civilného sporového poriadku a § 363 Civilného mimosporového poriadku.
3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že súd preskúmal návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia, pričom dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodný. Otec maloletej sa domáhal zrušenia neodkladného opatrenia o.i. tým, že maloletá sa poučila, prebehla u nej náprava, plne si tiež uvedomuje dôsledky svojho predchádzajúceho správania, zapája sa do aktivít, komunikuje a dokonca sa stala vedúcou svojej skupiny, bola hodnotená ako šikovní, nekonfliktná a bez problémov spolupracuje so psychológom. Tiež dôvodil, že maloletú pravidelne navštevuje v zariadení, majú spolu pekný vzťah, pričom maloletá sa vyjadrila, že chce bývať u neho a súhlasí so zverením do jeho starostlivosti, pričom v zmysle uvedeného ďalší pobyt maloletej v zariadení nie je potrebný, nakoľko odpadli dôvody, pre ktoré bola do zariadenia umiestnená. Tu súd uvádza, že obsahom spisu sp. zn. 13P/126/2019 mal za preukázané, že mal. F. sa od 16.09.2019 z dôvodu pretrvávajúcich problémov v jej správaní nachádza v starostlivosti Diagnostického centra v A. A., ktorého správou zo 07.11.2019 mal za preukázané, že síce sa mal. F. správa slušne, primerane, dodržiava vnútorný poriadok a pravidlá diagnostického centra, avšak jej správanie je vysoko účelové, nakoľko nemá zvnútornenú sebareflexiu, svoj pobyt vníma ako nutné zlo, bez hlbšieho porozumenia náročnej situácie, v ktorej sa nachádza, bola síce zvolená do funkcie vedúcej samosprávy žiačok, vykonáva ju však bez hlbšieho záujmu, keďže po splnení stanovených podmienok má následne možnosť v rámci návštevnych hodín opustiť s rodičmi budovu, k čomu je silne motivovaná, pretože na návštevy otec prichádza aj s jej dospelým priateľom, s ktorým je počas vychádzky mimo zariadenia v priamom kontakte (na nevhodnosť týchto návštev vzhľadom na vek maloletej bol pritom otec opakovane upozornený, čo bagatelizuje). Tiež mal súd citovanou správou Diagnostického centra za preukázané, že otec argumentuje zlepšením správania maloletej pod vplyvom dospelého priateľa, avšak výchova dieťaťa je v kompetencii rodičov a nie je vhodné, aby ju suploval priateľ maloletej, pričom 14-ročné, resp. 15-ročné dieťa nie je ešte pripravené viesť partnerský život

s dospelým mužom, v súčasnosti pritom prebieha u maloletej psychologická, špeciálnopedagogická a sociálna diagnostika, keď pobyt zatiaľ nespĺnil svoj účel z dôvodu opísanej nespôlupráce rodičov, rovnako ako rodičia maloletá svoj vzťah s dospelým mužom považuje za vhodný, správny, bagatelizuje možné nepriaznivé následky. Správou kolízneho opatrovníka z 08.11.2019 mal súd za preukázané, že otec má jasnú predstavu o tom, ako by mala maloletá fungovať, má pre maloletú pripravenú izbu, pričom nápomocní vo výchove mu budú C., t.j. pani E. C. (priateľka otca maloletej F.) a jej syn F. C. (20-ročný priateľ maloletej F.). Na základe vyššie uvedených skutočností s prihliadnutím na stanovisko kolízneho opatrovníka a Diagnostického centra, A. A., súd s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia zamietol návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia, nakoľko dospel k záveru, že nedošlo k zmene pomerov na strane maloletej, resp. neodpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, nakoľko u maloletej síce došlo k zlepšeniu správania, avšak nie z dôvodu jej vnútornej zmeny, ale z dôvodu, že je k tomu motivovaná vonkajšími okolnosťami tým, že má následne povolené vychádzky počas návštev, na ktoré otec prichádza aj s jej dospelým priateľom (ktorého matkou je priateľka otca), s ktorým je maloletá v priamom kontakte, čo je nevhodné vzhľadom na rozdiel v jej veku a veku jej priateľa. Maloletá teda nemá zvnútornenú sebareflexiu, svoj pobyt vníma ako nutné zlo bez hlbšieho porozumenia náročnej situácie, v ktorej sa nachádza. Súd je na základe uvedeného potom názoru, že v záujme zachovania riadneho a zdravého vývinu mal. F. je preto nevyhnutná intenzívna práca s jej rodičmi so zameraním na vhodné rodičovské prístupy a zodpovednosť voči dieťaťu, pričom ukončenie pobytu mal. F. v diagnostickom centre by bolo v súčasnosti predčasné nielen s ohľadom na nedokončenú, prebiehajúcu komplexnú diagnostiku, ale aj z pohľadu nevhodného rizikového výchovného prístupu rodiča. V ďalšom súd v konaní o nariadenie výchovného opatrenia nad mal. F. vedenom pod sp. zn. 9P/100/2019 vykoná dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci samej a následne po vykonaní všetkých relevantných dôkazov rozhodne v súlade s najlepším záujmom mal. F..

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletej. Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/126/2019-12 zo dňa 23.8.2019, maloletú F. odňal zo starostlivosti Diagnostického centra A. A. a zaviazal diagnostické centrum odovzdať maloletú do starostlivosti otca. Otec nesúhlasí s vyjadrením kolízneho opatrovníka, ani so stanoviskom Diagnostického centra A. A.. Vysvetlil, že v období letných prázdnin maloletú nemohol vziať do svojej starostlivosti, pretože mal v starostlivosti jej mladších bratov a nevidel dôvod prečo by maloletú proti jej vôli žiadal do osobnej starostlivosti. Situácia sa vyvinula tak, že otec sa chce o maloletú starať a nastaviť jej riadny režim. Maloletá má k F. C. kamarátsky vzťah, ktorý na maloletú vplyva pozitívne. Ich vzťah nie je pre maloletú škodlivý. Otec nevyhodnotil, že by sa maloletá v diagnostickom centre správala účelovo, naopak nie sú s ňou žiadne problémy. Otec bude trvať na ďalšom psychologickom poradenstve na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Otec zdôraznil, že na dcére mu záleží a má pre ňu vytvorené všetky podmienky.

5. Následne súd prvej inštancie vydal dňa 28. januára 2020 dopĺňacie uznesenie, ktorým uznesenie Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/176/2019-23 zo dňa 11.11.2019 bolo doplnené o výrok: Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bude mal. F. odovzdaná do jeho starostlivosti sa zamietá. Proti tomuto dopĺňaciemu uzneseniu odvolanie nebolo podané.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), skúmal, či proti uzneseniu súdu prvej inštancie je odvolanie prípustné a dospel k záveru, že odvolanie otca je potrebné odmietnuť, nakoľko bolo podané proti uzneseniu, proti ktorému zákon odvolanie neprípúšťa.

7. Podľa § 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 357 Civilného sporového poriadku odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,

- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

9. Podľa § 59 Civilného mimosporového poriadku odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. f) (ods. 1). Odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že porúčiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho (ods. 2).

10. Podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu závisí od zistenia, ku ktorému dospeje po preskúmaní napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd môže rozhodnúť o odvolaní tak, že ho odmietne, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší. Bez toho, aby odvolací súd skúmal obsah napadnutého rozhodnutia, odvolací súd odvolanie odmietne, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 363 Civilného sporového poriadku, ak pre vady odvolania, nie je možné v odvolacom konaní pokračovať. Ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému prípustné nie je, odvolací súd takéto odvolanie odmietne. Podľa všeobecnej úpravy Civilného sporového poriadku (ktorá platí aj pre mimosporové konanie) je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa. Zákon pripúšťa odvolanie proti uzneseniam, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 357 Civilného sporového poriadku a ktorými sú uznesenia o: zastavení konania, odmietnutí podania vo veci samej, odmietnutí žaloby na obnovu konania, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, odklade vykonateľnosti rozhodnutia, povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, zabezpečení dôkazného prostriedku, nároku na náhradu trov konania, prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia. Ustanovenie § 59 Civilného mimosporového poriadku upravuje odchýlky prípustnosti odvolania ako riadneho opravného poriadku v civilnom mimosporovom konaní. Nad rámec uznesení, voči ktorým Civilný sporový poriadok pripúšťa odvolanie, v mimosporovom konaní je odvolanie prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. f), proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že porúčiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho. Proti iným rozhodnutiam odvolanie nie je prípustné.

12. Neprípustnosť odvolania tak znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom.

13. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že odvolateľ odvolaním napadol uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým uznesením bol jeho návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nie je v citovaných zákonných ustanoveniach § 357 Civilného sporového poriadku a § 59 Civilného mimosporového poriadku uvedené, z čoho možno vyvodit' jediný záver, že proti nemu nie je odvolanie objektívne prípustné. Tu odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že v zmysle

ustanovenia § 357 písm. e) Civilného sporového poriadku je odvolanie prípustné len proti uzneseniu o zrušení neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1 (tzv. vyhovujúce uznesenie), čo nie je prejednávaný prípad, keďže odvolaním bolo napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia.

14. Žiada sa dodať, že súd prvej inštancie nesprávne v napadnutom uznesení poučil účastníkov konania o možnosti podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku proti uzneseniu. Odvolací súd poznamenáva, že skutočnosť nesprávneho poučenia strán o prípustnosti odvolania proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie zo strany súdu prvej inštancie, nezakladá ich procesnú legitimáciu uplatnenia tohto opravného prostriedku, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 362 ods. 3 poskytuje stranám ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia.

15. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a tiež vyššie citované zákonné ustanovenia, odvolanie otca proti uzneseniu súdu prvej inštancie tak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa a nevyhnutným tak bolo, aby odvolací súd podané odvolanie s použitím ustanovenia § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku odmietol. Odvolací súd sa potom ďalej nezaoberal odvolacími námietkami odvolateľa, pretože vzhľadom na vyššie uvedené posúdenie veci sú irelevantné.

16. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).